

Հրահանգ ԽՍՀՄ-ի Հրեաներին
(Հրատարակվել է Թեյ-Ավիվում, 1958 թվ.-ին)

Հրեաներ, սիրեցե՛ք իրար, օգնեցե՛ք իրար. օգնեցե՛ք իրար եթե նույնիսկ ատու՛մ եք իրար:

Ձեր ուժը ձեր միության մեջ է. դրանում է մեր հաջողությունների, մեր փրկության և մեր ծաղկման գրավականը: Բազմաթիվ ժողովուրդներ կործանվեցին սփռվելուց հետո, քանի որ նրանք չունեին գործունեության պարզ ծրագիր և աջակցություն: Իսկ մենք, շնորհիվ հանրային զգացողության, անցանք դարերի ու ժողովուրդների միջով, պահպանվեցինք, բազմացանք և հզորացանք:

Միասնությունը նպատակ է և միաժամանակ միջոց՝ նպատակին հասնելու համար: Ահա՛ ինչու՞մ է իմաստը, ահա՛ ինչի պիտի ծագել: Մնացյալն արդյունք է, մնացյալը կգա ինքնըստինքյան:

Օգնեցե՛ք իրար, մի վախեցե՛ք թե ազգայնականի անուն կհանեք, մի վախեցե՛ք հովանավորումից (պրոտեկցիոնիզմ), դա մեր գլխավոր միջոցը՝ գործիքն է:

Մեր ազգայնականությունն ինտերնացիոնալիստական է, այդ պատճառով էլ՝ ճիշտ: Դեպի այն բաց են դռները բոլոր դավանանքների, բոլոր կուսակցությունների, բոլոր ազգերի հրեաների առաջ: Իսկական ինտերնացիոնալիստը միայն նա է, ով հրեականության հետ կապված է արյամբ, մնացյալն ամբողջապես խեղաթյուրում է ու խաբեություն:

Լայնորեն ներգրավենք արյունակից մարդկանց, միայն նրանք կապահովեն ձեզ ցանկալի կենսուրրտ:

Ձևավորե՛ք ձեր ազգային կադրերը. կադրերը սրբության սրբոցն են, կադրերն են վճռում ամեն ինչ: Այսօրվա կադրերը մեր վաղվա օրն են: Յուրաքանչյուր ամբիոն, յուրաքանչյուր ինստիտուտ պետք է դառնա մեր ազգային կադրերի դարբնոցը:

Հրեական երիտասարդությանը նախապատրաստե՛ք՝ ընդունելու սերունդների փոխանցումը:

Թող ոչ հրեաների յուրաքանչյուր նոր սերունդ ընդհարվի մեր՝ ամբողջ խորությամբ կազմակերպված պաշտպանության հետ: Յուրաքանչյուր անդամ, երբ բեմից հեռանում է ավագ սերունդը, նրա փոխարեն թող հերթափոխի կանգնի նախօրոք նախապատրաստված ու ավելի հզոր երիտասարդ հրեաների կոհորտը: Դրա համար անհրաժեշտ է հնարավորին չափ լավ դեկավար պաշտոնների տեղավորել մեր այն երիտասարդներին, որոնք ապացուցած կլինեն իրենց հասունությունն ու տաղանդավորությունը: Եթե նույնիսկ այնքան էլ հասունացած չեն, ոչինչ, կհասունանան արդեն պաշտոնում: Ով իշխանություն ունի, նա և՛ ճիշտ է, և՛ խելոք:

Մենք պատրավոր ենք երեխաներին փոխանցել ավելին, քան ստացել ենք մեր հայրերից, իսկ նրանք պարտավոր են պահպանել ու բազմապատկել այն ինչ ստացել են ու նույն կերպ փոխանցել սերունդներին:

Սրանում է մեր ուժը, մեր տևականությունը, մեր անմահությունը:

Աշխարհը դաժան է:

Այստեղ տեղ չկա մարդասիրության, բարեգործության համար:

Յուրաքանչյուր ժողովուրդ ինքն է իր երջանկության դարբինը: Այլոց ազգային կադրերի մասին հոգալը մեր գործը չէ: Եթե նրանք ծուլանում են իրենց մասին մտածել, ի՞նչու պիտի մենք մտածենք նրանց մասին: Օրինակ մի վերցրեք Գոյերից¹, որոնք ապրում են հայեցողականորեն, լավ հույսով: Մի՛ սպասեք բնության ողորմածությանը, վերցրե՛ք: Վերցնելը մեր խնդիրն է:

Ստեղծե՛ք ձեր հանրությունները և այդ հանրության հետ մտե՛ք, դուրս մղե՛ք ոչ հրեաներին:

Հիշե՛ք. բոլոր բարձր վճարվող, ազդեցիկ, շահութաբեր պաշտոնները մեր ազգային եկամուտն են: Հիշե՛ք. մինչ մեր մակարդակն աճած յուրաքանչյուր ոչ հրեա կարող է զբաղեցնել այնպիսի տեղ, որը կպատկաներ մեզնից յուրաքանչյուրին:

Մենք հանրություններ ենք ստեղծում նրա համար, որ գոյերը չխանգարեն մեզ՝ մեր ուզած ձևով ապրելու: Թող Գոյերն էլ փորձեն ստեղծել իրենց հանրությունները. դժվար թե դա նրանց հաջողվի. նրանք կգժտվեն ավելի շուտ, քան կհասցնեն որևէ բան անել, իսկ մենք կօգնենք նրանց...որ գժտվեն:

Գոյերն անընդունակ են խորը դատել, վերլուծել և կատարել անհրաժեշտ ընդհանրացումներ:

Նրանք բոլոր երևույթներն ընկալում են չափից դուրս մակերեսայնորեն, չափից դուրս որոշակի. չեն տեսնում փաստերը հերթականության կապի մեջ: Անընդունակ են ընդհանրացման,

¹ Գոյ - ոչ հրեաների արհամարական անվանումը հրեաների կողմից:

վերացականացման: Նրանց համար յուրաքանչյուր դեպք լոկ առանձին դեպք է, ինչքան էլ հաճախ կրկնվի:

Նրանք ապրում են խոզերի պես մռութները խրած հողի մեջ, չկասկածելով, որ երկինք էլ կա: Մեր գաղափարախոսությունը սկզբունքորեն տարբեր և հակադարձ է Գոյերի գաղափարախոսությունից:

Նրանք ասում են.

«Ավելի լավ է քիչ, բայց լավը»:

Մենք ասում ենք՝

«Ավելի լավ է շատ և՛ լավը»:

Նրանք ասում են՝

«Ավելի լավ է լինել աղքատ, բայց առողջ, քան հարուստ ու հիվանդ»:

Մենք ասում ենք՝

«Ավելի լավ է լինել հարուստ և առողջ, քան հիվանդ ու աղքատ»:

Նրանք ասում են՝

«Ամեն ինչ. կամ ոչինչ»:

Մենք ասում ենք՝

«Ավելի լավ է որևէ բան, քան ոչինչ»:

Նրանք ասում են՝

«Տալը նույնքան հաճելի է, որքան ստանալը»:

Մենք ասում ենք՝

«Տալը գուցե և հաճելի է, բայց ստանալը նաև օգտակար»:

Նրանք ասում են՝

«Շարժվիր ըստ քո օրենքի, դա քո պարտքն է»:

Մենք ասում ենք՝

«Շրջանցիր օրենք և ես շնորհակալ կլինեմ»:

Նրանք ասում են՝

«Հաղթանակ, կամ մահ»:

Մենք ասում ենք՝

«Հաղթանակ ապրելու համար, ոչ թե կյանք հանուն հաղթանակի»:

(Եթե կյանք չկա, ու՞մ է պետք հաղթանակը. պարտության դաժնությունը հարկավոր է տանել և սպասել. ով համբերություն ունի, կհասնի ամեն ինչի):

Այն ամենն, ինչի ընդունակ են և ինչ զգում են նրանք, զգում ենք և ընդունակ ենք մենք, իսկ ամենն, ինչ զգում ենք և կարող ենք մենք, նրանց տրված չէ...:

Ամենն, ինչ ունենք մենք այսօր, նրանց հասանելի առավելագույնն է:

Ամենն, ինչ ունենք մենք այսօր, լոկ միջոց է էլ ավելիին հասնելու:

Այն ամենն ինչ նրանք ունեն այսօր, դա մերն է, նրանց ժամանակավոր օգտագործման մեջ:

Խլել նրանցից այն, ինչը խոստացված է մեզ աստծո կողմից, մեր խնդիրն է:

Գոյերը համառ են, բայց բավականաչափ հաստատակամություն չունեն նպատակին հասնելու համար: Նրանք ծույլ են, դրա համար էլ շտապում են: Բոլոր խնդիրները նրանք աշխատում են լուծել միանգամից: Հանուն մեծ հաղթանակի նրանք զոհում են փոքրը: Սակայն նման հաղթանակը կամ ընդհանրապես չի լինում, կամ հաղթելով նրանք մնում են կոտրած տաշտակի առաջ:

Մենք դավանում ենք փոքր հաղթանակների տակտիկան, չնայած դեմ չենք մեծերին: Փոքր հաղթանակը նույնպես հաղթանակ է:

Գոյերը չեն կարողանում ոչ ղեկավարել, ոչ ենթարկվել. դրանք կենսաբանորեն գործ վիժեցնողներ են:

Գոյերը նախանձոտ են, նրանք ատում են իրենց իսկ եղբայրներին երբ սրանք գորշ զանգվածից վեր են բարձրանում: Թույլ տվեք նրանց հոշոտելու այդ վեր բարձրացածներին, և նրանք կանեն դա մեծ բավականությամբ:

Հաշտատարի դերը վերցրեք ձեզ վրա, խաղաղարարի տեսք ընդունեք, պաշտպանեցեք այն «դժբախտներին», որոնց դեմ գինվել է ամբոխը, բայց այնքանով, որ բարու և ճշմարտասերի համբավ վաստակեք: Մի փոքր զսպվածություն և դուրս կգբաղեցնեք հենց նոր հոշոտվածի տեղը: Երբ երկու Գոյ կռվում են շահում է հրեան:

Բորբոքեք դրանց իրար դեմ, ստեղծեք և բորբոքեք նախանձն իրար նկատմամբ, բայց գործեք

բարեկամության քողի տակ, նուրբ ու աննկատ:

Գոյերն ապրելու և իրենց առջև խնդիրներ դնել չգիտեն: Մենք նրանց առջև խաբուսիկ խնդիրներ ենք դնում, իսկ նրանք փորձում են լուծել: Գոյերը խնդրել չեն ուզում, համարելով, որ դա նվաստացուցիչ է, այնինչ՝ աղքատ են ու նվաստացած:

Մենք ասում ենք. «Ամեն նվաստացում բարիք է, եթե շահույթ է բերում»: Հանուն նպատակի կարելի է նվաստանալ: Նվաստանալ էլ կարելի է պատվարժանորեն: Չկան անբարոյական բաներ, եթե դրանք նպաստում են մեր ժողովրդի ծաղկմանը: Նպատակը սրբագրում է միջոցները:

Գոյերը հիմար են և կոպիտ, դա նրանք անվանում են ազնվություն, սկզբունքայնություն և օրինավորություն:

Ըստ պայմանների հարմարվել ու իր վարքը փոխել չկարողանալը, ուղեղի քարացածությունը, անձկունությունը, նրանք անվանում են «ինքնուրույնություն, սկզբունքայնություն»:

Գոյերն անյքան հիմար ու կոպիտ են, որ նույնիսկ չեն կարողանում ստել: Իրենց հիմարությունն ու պարզունակությունը նրանք դարձյալ անվանում են ազնվություն և օրինավորություն, չնայած ի ծնե անպատիվ են ու ստահող:

Իրենց հատուկ պարզունակությունը նրանք հնում անվանում էին բարբարոսություն, միջին դարերում ասպետություն, իսկ հետո՝ ջենտլմենություն: Դարտարկ բաների համար նրանք գոռոզաբար սպանում էին իրար մենամարտերում, ինչ-որ սկզբունքների համար ինքնասպանություն էին գործում... և թող շարունակեն նույնն անել: Նրանք սահմանափակված են իրենց հնարավորություններում և այդ պատճառով ամեն ինչում սահմաններ են դրել:

Իսկ մենք ասում ենք. «մարդու հնարավորություններն անսահման են, քանի դեռ նա վարվում է ըստ իրադրության»:

Այս միջոցների արդյունավետությունն ստուգված է բազմաթիվ սերունդների կողմից: Այդպես են վարվում նաև, այսպես կոչված, շահագործողները՝ դրդված ժողովուրդներին ենթակայության մեջ պահելու անհրաժեշտությունից:

Գլխավորը մեղադրելն է, դրանից հետո թող նրանք արդարանան: Ով արդարանում է, նա արդեն կիսով չափ մեղավոր է:

Եթե կարծում եք որ հնարավոր է, նրանց վարքին քաղաքական աստառ տվեք, մատնություններ գրեք նրանց դեմ, անանուն նամակներ, մեղադրեք նրանց հակասովետական արարքների և տնտեսական նենգադուլի (սաբոտաժ) մեջ:

Նրանց դրդեք հանդես գալ պետական իշխանությունների դեմ, ապա մերկացրեք և ոչնչացրեք նույն իշխանության օգնությամբ:

Հանգիստ կյանքի և արտոնությունների իրավունք ստանում են միմիայն նրանք, որոնք խոնարհաբար հետևում են մեզ, ընթանում են մեզ հետ:

Ով ցանկանում է գնալ իր, անկախ ճանապարհով, նա պոտենցիալ վտանգ է և պետք է զրկվի ամեն տեսակ աջակցությունից և գոյության միջոցներից:

Կամ մեր սահմանած կարգը, կամ կատարյալ խառնաշփոթություն:

Եթե որևէ տեղ ուզում են ապրել առանց մեզ, այնտեղ պետք է լինի կատարյալ քաոս:

Հարկավոր է այնպես անել, որ խառնաշփոթը շարունակվի մինչև այն պահը, երբ վերջնականապես տանջահար եղած, հոգնած ու հուսախաբված Գոյերը խնդրեն իշխանությունը վերցնել մեր ձեռքը և իրենց համար հանգիստ կյանք ապահովել:

Գոյերը պետք է աշխատեն մեր ղեկավարությամբ, օգուտ տան մեզ: Ով մեզ օգուտ չի տալիս, նա պետք է վռնդվի:

Մեր շահերից դուրս համապատասխան շահեր չկան:

Ով մեզ հետ չէ, մեր դեմ է:

«Ակն ընդ ական, ատամն ընդ ատաման». այսպես է սովորեցրել մեզ Մովսեսը, այսպես են ապրել մեր նախնիները, այսպես պիտի ապրենք մենք:

Վրեժը սրբազան զգացում է, այն բնավորություն է դաստիարակում, հաստատում է մարդուն: Վանեցե՛ք ձեզանից խոնարհության և համակերպվելու զգացումը: Քրիստոնեական սրտցավության, ինքնանվաստացման, համակերպության և ինքնահրաժարման լոզունգները թողեք տխմար Գոյերին. նրանք հենց դրան են արժանի:

Գոյերի մեջ տարածեք, քարոզեք քրիստոնեական «առաքինություններ», իսկ ինքներդ մնացեք հոգով կարծր և անհաշտվողական:

Թշնամու նկատմամբ եղե՛ք անողոք:

Եթե այսօր դուք ներքեք նրանց ձեզ հասցված վիրավորանքը, վաղը՝ ավելի մեծ վիրավորանք կհասցնեն:

Մի վարժվեք վիրավորանքները հանդուրժել և կոտրեցեք վիրավորելու ամեն մի ցանկություն այլոց մեջ:

Մշտապես հիշեցեք այն եզրագծերի մասին, որ սահմանել է իր համար Գոյը: Նրա մտածողությունը քարացել է այդ սահմաններում, նա ի վիճակի չէ այդ շրջանակից դուրս գալ: Այդտեղ է նրանց դժբախտությունը, այդտեղ է նաև մեր առավելությունը:

Գործեք այնպես, ինչպես չի թույլատրում նրանց աշխարհընկալումը, նրանց գաղափարը: Արեք այն, ինչը նրանց թվում է անհնարին, անհավանական: Նրանք չեն հավատա որ դուք ընդունակ եք անելու կամ ասելու այն, ինչի ընդունակ չեն իրենք:

Խոսեք և գործեք ինքնավստահ, համառորեն ու նախահարձակ, շճնեցնող ու խելապտույտ առաջացնող ձևով, հնարավորին չափ շատ աղմուկով ու բառախաղությամբ, հնարավորին չափ անհասկանալի, գիտականակերպ: Հիպոթեզներ, տեսություններ, ուղղություններ, դպրոցներ, իրական և անիրական ծրագրեր ստեղծեք: Ինչքան տարօրինակ, խնամքարո, այնքան լավ: Թող ձեզ չչփոթեցնի, որ դա ոչ ոքի պետք չէ, որ վաղն այն կմոռանան: Կգա նոր օր՝ նոր գաղափար կտանք: Դրա մեջ է մեր ոգու հզորությունը. դրա մեջ է մեր ինքնահաստատումը. դրա մեջ է մեր առավելությունը:

Թող Գոյերը վճարեն մեր պարտամուրհակները, թող գլուխները ջարդեն մեր նետած գաղափարներում դրական հատիկներ որոնելով: Թող փնտրեն ու գտնեն այն, ինչն այնտեղ չկա...վաղը մենք նոր կերակուր կտանք նրանց պարզունակ ուղեղներին:

Կարևոր չէ թե դուք ինչ եք ասում. կարևոր է թե ինչպես եք ասում:

Ձեր ինքնավստահություն կընկալվի որպես համոզվածություն, ինքնահավանությունը՝ որպես գերազանցություն: Խելքահան արեք դրանց, պրկեք ջղերը, ճնշեք նրանց կամքը ովքեր կհակաձառեն ձեզ, հեղինակագրկեք ձայնարկուներին ու դուրս ցցվողներին. ամբոխի ինքնասիրությունն ուղղեք չհավատացողների դեմ, զրույցների և քննարկումների ժամանակ օգտագործեք պարկեշտության սահմանի վրա գտնվող արտահայտություններ:

Հարցրեք տարակուսողների ու հակաձառողների անունը, ազգանունը, հայրանունը, աշխատանքի տեղը, պաշտոնը: Դա որպես կանոն շփոթեցնում ու վախեցնում է նրանց և նրանք նահանջում են: Պահանջեք պատասխանել և պատասխան ստանալով մի խորացեք դրա էության մեջ այլ ուղղակի հայտարարեք. «այդպես չէ՛. բոլորովին այդպես չէ՛»:

Եթե որևէ «խելոք» կփորձի մերկացնել ձեզ, ամբոխը չի լսի և կդատապարտի, թեկուզ այն բանի համար, որ մերկացնելով ձեզ, նա ապացուցում է ամբոխի հիմարությունը, իսկ դա չի ներվում:

Եթե Գոյը կփորձի երևակայել իրեն՝ ուշադրություն հրավիրելով իր վրա, այդ պահին հնարավորին չափ շատ աղմուկով էֆեկտներ առաջացրեք. քստքստացրեք ոտքերով, վեր կացեք և քայլեցեք, ճռճացրեք աթոռները, ծիծաղեցեք, մոմռացեք քթի տակ, հագացեք և խնչեցեք, ընդհատեք ելույթը:

Այդպես կարելի է դիմագրկել ամբողջ ժողովրդին:

Սկզբում դրանք գրկվում են պատմությունից ու ավանդույթներից, ապա՝ մենք ձևավորում ենք մեր ցանկացածով, մեզ ձեռնատու կերպարով:

Մի թողեք, որ դրանք միանան ու առանձնանան:

Դրանք իրար հետ պետք է հաղորդակցվեն մեր միջոցով և մեզ հետ: Այս գործելակերպը մեզ միշտ տեղյակ է պահում և դարձնում ազդեցիկ:

Մի թույլ տվեք որ նրանք որևէ հարց քննարկեն առանց մեզ: Այնտեղ ուր երկու Գոյ կա, պետք է լինի գոնե մեկ հրեա: Եղեք ամենուր և ամենատես:

Եթե հնարավոր չէ շրջափակել և մեկուսացնել երիտասարդ ու հեռանկարային Գոյին, ուրեմն նրան հարկավոր է դարձնել կառավարելի: Հրապուրեք նրանց ձեր շրջապատի մեջ, նրանց շուրջ ստեղծեք խիտ հրեական օդակ, գրկեք նրանց իրենց շրջապատից, իրենց ծանոթներից: Պարտադրեք նրանց ամուսնանալու հրեա կանանց հետ և միայն դրանից հետո բացեք նրանց առաջ փակ դռները:

Մի վախեցեք. նրանց երեխաները, միևնույնն է, մերն են լինելու: Ուն ցուլն էլ որ թռչի մեր կովի վրա, միևնույնն է՝ հորթը մերն է:

Օգնելով նման Գոյին, դուք ձեր լուծման եք մուծում մեր հրեական համայնքի գործին:

Այդուհետ, նման Գոյերի աշխատավարձը մեր ազգային եկամուտն է: Հանուն իրենց երեխաների նրանք կկորցնեն իրենց քաղաքացիական պարտքի զգացումը, և համենայն դեպս, հակասեմիտ այլևս չեն լինի:

Հրեա կնոջ հետ կենակցելը մեր միջոցներից մեկն է, որով տաղանդավոր Գոյերին մենք ներ ենք առնում մեր ազդեցության ու մեր շահերի ոլորտը:

Անուսնացե՛ք գեղեցիկ և առողջ Գոյ կանանց հետ. թող նրանք մեզ համար առողջ սերունդ ծնեն, թող բարեփոխեն մեր ցեղը:

Այդպիսով յուրաքանչյուր հեռանկարային Գոյին հրեա ընկերուհի կամ ընկեր:

Եթե ամեն մի Գոյ տեղավորի մի հրեայի, մենք բոլորս էլ տեղավորված կլինենք:

Եվ վերջին խորխուրդը. զգո՛ն եղե՛ք. իսպանական ինկվիզիցիան և գերմանական ֆաշիզմը չպետք է կրկնվեն:

Դեռ օրորոցի մեջ խեղդեք մեր հասարակությանը հակադրելու ամեն մի փորձ. հակահրեական հակումները ոչնչացրեք դեռ չծնված, ինչ տեսքով էլ որ դրանք հանդես գան:

Ֆաշիզմը պատմական երևույթ չէ: Այն առաջանում է այնտեղ, որտեղ մենք թերագնահատում ենք մեր սեփական երկրի տերը լինելու տեղացիների ձգտումը:

Ֆաշիզմը ենթագիտակցաբար հասունանում է բոլոր ժողովուրդների մոտ:

Մեր բախտավորությունն է, որ տարբեր ժողովուրդների մոտ այն հասունանում է տարբեր ժամանակ և տարբեր արտաքինով:

Փողով գնեցե՛ք, գողացե՛ք, ոչնչացրե՛ք, թույլ մի տվեք վերահրատարակել աշխատություններ, որտեղ բացահայտվում է մեր տակտիկան ու ստրատեգիան, որտեղ հրեան ներկայացվում է այլ լույսի տակ:

Ժողովուրդները չպետք է հասկանան և իմանան հրեական ջարդերի ու հալածանքների փաստական պատճառները: Այս հարցի շուրջ նրանք պետք է հավատան միայն մեր մեկնաբանություններին:

Հատուկ ուշադրություն դարձրեք ըմբոստներին, որոնք չեն ուզում գլուխ խոնարհել մեր գերազանցության առջև, չեն ուզում աշխատել մեզ համար և գործում են ընդդեմ մեր քաղաքականությանն ու գործընթացին: Նման մարդկանցից վաղ թե ուշ ձևավորվում են հակասեմիտները: Մի թույլ տվե՛ք, որ փոքր հակասեմիտը դառնա մեծ ջարդարար: Թող նրանց կոկորդում մնա ազգային արժանապատվության իրենց գաղափարը:

Ցանկացած պատրվակով, ցանկացած առիթով հեղինակագրկեք դրանց, մերկացրեք:

Համախմբվեք մմանների դեմ, խփեք բոլոր հնարավոր միջոցներով, քանի դեռ մենակ են: Նրանք չեն կարող դիմանալ մեր համայնական հարձակմանը, թեկուզ հազար անգամ էլ ճիշտ լինեն: Նրանք մեղավոր են արդեն նրանով, որ խանգարում են մեզ: Նման համառների մասին հեղինակագրկող լուրեր տարածեք, կասկածելի համբավ ստեղծեք դրանց շուրջ: Վերջ ի վերջո դրանցից կսկսեն վախենալ նույնիսկ նրանք, որ շատ լավ գիտեն, լավ կարծիք են ունեցել և աջակցել են դրանց:

Զրկեցեք դրանց կապերից ու հաղորդակցվելու, նորմալ աշխատելու հնարավորությունից:

Կասկածի տակ դրեք դրանց կատարած աշխատանքի նպատակահարմարությունը, զբաղեցրած պաշտոնի անհրաժեշտությունը: Մեկուսացրեք, ամբոխին գրգռեք դրանց դեմ, զրկեք հասարակության մեջ գրաված ազդեցիկ դերից, դրդեք զանազան տիպի միջադեպերի: Նվաստացրեք, արհամարեք, պարզի և պատժի անարդարությամբ դժգոհացրեք և երբ սկսեն բողոքել, մեղադրեք չենթարկվելու, ենթակայության խախտման, անհաշտվողականության, բամբասանքի մեջ:

Դիմեք հասարակությանն ու վարչական մարմիններին, քարշ տվեք դրանց կուսկոմիտե, արհմկոմիտե, միլիցիա և եթե հնարավոր է՝ դատարան:

Եթե ըմբոստը երիտասարդ է ձեզանից, մեղադրեք նրան անպատկառության, եթե հասակակից եք՝ եղբայրության և անպատճառ ինտերնացիոնալիզմի կանոնների խախտման մեջ:

Մի խոսքով մի շարք մանր, գրգռիչ անհարմարություններ ստեղծեք, որ Գոյը գիտակցի անմիջապես: Ձեր ձեռքի առարկաները դրեք նրանց իրերի վրա, տրորեք ոտքերը, շնչեք երեսին, ընկեք վրաները, խոսեք դրդիչ բարձր տոնով...թող նա միշտ զգա ձեր արմունկն իր կողի վրա. երկար չի դիմանա...:

Տիպի միջադեպից խուսափելու համար նա պիտի շրխկացնի դուռն ու գնա:

Տվե՛ք նրան այդ հնարավորությունը:

Մեծագույն լկտիություն՝ ահա՛ մեր նշանաբանը:

Մեղադրեք հակասեմիտության մեջ նրանց, ովքեր կփորձեն մերկացնել ձեզ: Կպցրեք նրանց այդ պիտակը և կտեսնեք թե մնացած Գոյերն ինչպես անմիջապես կզինվեն այդ վարկածով:

Ընդհանրապես Գոյերը բոլորն էլ հակասեմիտ են, բայց երբ այդ պիտակը փակցվում է միայն մեկին, նա դառնում է անպաշտպան, քանի որ մնացածները դրան զոհում են մեզ ու ոչնչացնում իրենց

ծեռքերով, իսկ մենք...պիտակում ենք հաջորդին:

Խաղացեք Գոյերի սրտցավության վրա, ներկայացեք որպես աղքատ ու դժբախտ, խղճահարություն ու կարեկցանք առաջացրեք ձեր նկատմամբ: Լուրեր տարածեք հավերժորեն տառապյալ ժողովրդի, անցյալի հալածանքների և ներկայի ոտնահարումների մասին: «Խեղճ Հրեա»-ի գործելակերպն ստուգված է հազարամյակներով: Թեկուզ Գոյերը մեզանից քիչ ունեն, միևնույնն է, նրանք կօգնեն մեզ ավելի շատ ունենալու:

Գոյերը սիրում են բարեգործ և հովանավոր լինել: յուրաքանչյուր աղքատ ձգտում է բարեգործ դառնալ, քանզի դա վեհացնում է նրանց: Նրանց մոտ, մեծահոգությունն ավելանում է այնքանով, որքանով պակասում է դա իրականացնելու հնարավորությունը: Վերցրեք նրանցից այնքան, ինչքան կարող են տալ, շնից մազ պոկելն էլ է օգուտ: Բոլոր երևույթները բեկեք մեր շահերի պրիզմայով: Բոլոր երևույթներն, անպատճառ, հարկավոր է դիտարկել հրեաներին օգուտ կամ վնաս բերելու տեսակետից:

Տեղեկացրեք իրար ձեզ օգուտ կամ վնաս բերող ամեն ինչի մասին: Տեղեկությունները կարևոր գործոններն են:

Փողը, կադրերը, տեղեկությունները՝ ահա այն երեք «փղերը», որոնց վրա խարսխված է մեր բարեկեցությունը:

Յուրաքանչյուր հրեայի սրբազան պարտականությունը, պարտքն է, հաղորդել մյուս հրեային թե ինչ են ուզում անել Գոյերը:

Այսօր դու օգնեցիր ինձ, վաղը ես կօգնեմ քեզ. սրա մեջ է մեր ուժը: Մեր աստվածը մեզ խոստացել էր աշխարհի տիրակալություն. մենք տիրում ենք նրան:

Մեր խնդիրն է պահպանել այդ տիրակալությունը:

Ձեր ձեռքերում պահեք քարոզչության միջոցները, մամուլը, ռադիոն, թող Գոյերն համոզեն իրար, որ մեզ հետ հարկավոր է լինել զգույշ, չափավոր և ձկուն: Թող նրանք զգուշորեն դիմակայեն մեր հարձակմանը, իսկ մենք պետք է գործենք համարձակ և արագ, ամեն անգամ Գոյերին կանգնեցնելով կատարված փաստի առաջ:

Դրանից հետո թող նրանք երկար ու ապարդյուն բանակցություններ վարեն: Մեր գործելակերպի դեմ նրանք կանային որոշմամբ մի գործ թող կատարեն: Մինչ նրանք գլխի ընկնեն, մինչ փոխհամաձայնության գան, մինչ իրագործեն...մենք կիրականացնենք տաս ավելի կարևոր գործեր:

Թող նրանք դիմադրությունը մեզ համար դրդիչ լինի, այլ ոչ արգելք:

Մեզ անհրաժեշտ է այնքան դիմադրություն, որ խթանի մեր մարտական ոգին, զգոնությունը, ոչ ավելի:

Երբեք մի թուլացրե՛ք ձնշումը:

Ինչքան ուժեղ են դիմադրում Գոյերը, այնքան ավելանում են մեր ծախսերը. ուրեմն նույնքան պիտի ավելանան մեր եկամուտներն ու կուտակումները: Մեր այսօրվա եկամուտները պետք է գերազանցեն վաղվա հնարավոր և անվնաս խորհուրդների ընթացքում, որ ժամանակ առ ժամանակ տեղի են ունենում յուրաքանչյուր երկրներում:

Մենք պետք է միշտ պարտաստ լինենք փախչելու Գոյերի բարկությունից ու ատելությունից, հեռանալու այդ երկրներից, գնալու այնտեղ ուր մեզ կընդունեն, հուսալով մեր կապիտալի օգնությամբ աշխուժացնել իրենց տնտեսությունը:

Երկրների՝ որպես բնակավայրերի պարբերական փոխումը, գոյության՝ ավելի բարենպաստ պայմաններ ապահովելու ձգտմամբ, մեր ստրատեգիայի անքակտելի մասն է:

Դրանում է «թափառական հրեա»-ի հավերժական կերպարի խորհուրդը՝ անսպառ լավատեսի ու հավերժական վտարանդու:

Բայց մենք պետք է հեռանանք ոչ թե աղքատ ու հիվանդ, այլ հարուստ ու առողջ:

Փողերն են մեր ոտքերը:

Մենք մեր հանրության կենտրոնը տեղաշարժում ենք այն կողմ, որ կողմ նախապես տեղաշարժել ենք մեր դրամը, կապիտալը:

Նյութապես հագնելով սփյուռքի երկրներում, հավաքելով նրանցից մեզ հասանելիքը, մենք՝ դարերի ընթացքում, ժամանակ առ ժամանակ, հավաքվում ենք մեր պապերի հողի վրա, որպեսզի ամրապնդենք մեր ոգին, հավատքը, նորից ձշտենք մեր խորհրդանիշերը և հաստատենք մեր միասնությունը:

Մենք հավաքվում ենք՝ որ նորից սփռվենք:

Եվ այսպե՛ս հավիտյանս հավիտենից...